

РОЗВИТОК СВІТОВОЇ ВАЛЮТНОЇ СИСТЕМИ

асист. Домашенко М. Д., студентка Рибалка М.

Світова валютна система – це організаційна форма грошово-кредитних відносин у міжнародному обігу, яка склалася на основі розвитку світового ринку, закріплена міждержавними угодами і обслуговує взаємний обмін результатами діяльності національних господарств. У Європі створено регіональну валютну систему – Європейську валютну систему, яка була створена країнами – членами Європейської співдружності, щоб протистояти гегемонії долара США у світовій валютній системі, а також для забезпечення чіткого співвідношення курсів національних валют країн ЄС для підтримки інтеграційних процесів. Механізм дії Європейської валютної системи включає три основні елементи: 1.Європейська валютна одиниця – ЄВРО. 2.Режим сумісного коливання валютних курсів. 3.Європейський фонд валютного співробітництва. 3.Валютні ринки світу

Найбільші міжнародні валютні ринки діють у: Лондоні, Франкфурті на Майні, Парижі, Нью-Йорку, Токіо, Гонконзі, Сінгапурі, Бахреїні. Стрімке зростання світового фінансового ринку в останні десятиліття, істотне збільшення прямих іноземних інвестицій після II світової війни, світова фінансова криза 90-х років XX ст., привернули увагу аналітиків, науковців, керівних кіл міжнародних валютно-фінансових організацій до необхідності подальшого удосконалення сучасної міжнародної валютної системи. Суть пропозиції щодо реформування існуючих структур міжнародної провідних країн світу валютно-фінансової конвергенції країн ЄС; по-друге, до формування центральної системи координації та регулювання валютних курсів, менш жорсткої, ніж фіксовані режими Бреттон-Вудської системи чи європейського механізму валютних курсів, але, водночас, і менш мінливої, ніж сучасний режим вільного плавання, по-третє, до вирішення проблем валютної ліквідності. Остаточне з'ясування усіх питань та забезпечення практичного функціонування реформованої системи пропонується покласти на МВФ. При цьому МВФ повинен зосередитися переважно на наданні позик, спрямованих на підтримання макроекономічної рівноваги, а не довгострокового розвитку, що входить до функцій Світового банку. Макроекономічне регулювання, уніфіковані валютні курси та відкрита система платежів мають стати наріжним каменем діяльності МВФ, що посилює його системну трансформаційну здатність щодо фінансування і підтримання макроекономічних стабілізаційних програм. Йдеться про всебічне надання допомоги своїм членам у підтримці зорієнтованої на розвиток економічної стратегії, що включає контрольовану інфляцію, кредитні параметри, регулювання валютних курсів та відкриття економік перехідних країн та країн, що розвиваються, для торгівлі та іноземних інвестицій. Безперечно, стратегія МВФ мусить бути гнучкою і враховувати унікальні умови, історичні геополітичні та інші особливості кожної країни.

МВС виступає однією з головних рушійних сил, які можуть або сприяти розширенню міжнародних економічних відносин, або навпаки, обмежувати їх інтенсивність. Тому розвиток міжнародних економічних відносин значною мірою залежить від характеру світової валютної системи і дієвості функціонування її інститутів. Необхідні компромісні рішення для подолання протиріч (принцип згоди), і реальне делегування частини суверенних прав наднаціональним органам. Проти цього, звісно будуть заперечувати США - адже саме вони за рахунок переважного повоєнного положення одержали найбільші вигоди в міжнародній валютній системі і, зрозуміло, не захочуть повною мірою віддавати повноваження міжнародним органам. Через велику кількість кон'юнктурних впливів, державні бюджети провідних країн світу досягатимуть небачених дефіцитів (10-20% ВВП). Трильйонні бюджетні витрати провідних держав світу – для чого вони друкуватимуть незабезпечені товарами долари, євро і фунти, в першу чергу, спрямовуватимуться на підтримку "роздутої" ціни активів, аніж реального сектору економіки, отже, процес дефляції активів продовжуватиметься до кінця 2011 року. Через значні ін'єкції незабезпечених товарами грошей світова валютна система зазнаватиме значної волатильності – щоденні коливання курсів основних валют у 3-5% будуть на порядку денному. Через це врешті-решт ніхто точно не буде знати, яким є "справедливий" курс кожної окремої валюти - у таких обставинах ціни на дорогоцінні валютної системи зводиться, по-перше, до більш повної і всебічної політики метали зростуть у 3-5 разів у порівнянні з рівнем на початку 2009 року. Приблизно з 2012 року основні інститути якої буде сформовано і запущено в дію після 2015 року. Важко передбачити, який саме шлях оберуть лідери провідних країн, але можна припустити, що в новій архітектурі буде передбачено:

- жорсткіше державне/наднаціональне регулювання світових ринків;
- створення резервної валюти, вартість якої буде виражати створену додану вартість в економіці не однієї, а цілої низки країн світу (резервний пул);
- існування "національних банків-чемпіонів" в кожній провідній країні, які належатимуть державі і контролюватимуть до 25% відсотків локального банківського ринку - великим банком легше керувати.

В цілому нова архітектура світової валютно-фінансової системи сприятиме подальшій глобалізації економічної діяльності, створенню єдиної світової валюти та у геополітичному плані переходу від світу окремих держав до світу окремих державних федерацій та конфедерацій.

Таким чином, можна зробити висновок: сучасна валютна система далеко не ідеальна, але надалі (із зміною світового розставлення сил на користь відносного ослаблення США) можливі поступка і прихід до системи, більш задовільної, ніж нині існуюча.